

Katoliški glas

Settimanale - Spedizione in abbonamento postale - Gruppo I°/70% - Autorizzazione DCSP/II/40509/91/5681/102/88/BU DEL 12.11.1991
 Redazione - Uredništvo: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorizia - Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 536978 - Poštni t/rn 11234499

TAXE PERÇUE	GORIZIA
TASSA RISCOSSA	ITALY

Posvet o televizijskih oddajah za slovensko manjšino, ki ga je pred nekaj tedni priredila Slovenska skupnost v prostorih tržaške Pomorske postaje, je samo potrdil nekatera dejstva, ki so nam že dolgo znana. Predstavljajo namreč konstanto v odnosih italijanske države, vlade in sploh vseh institucij do slovenske manjšine, in to od trenutka, ko je prva skupina Slovencev bila vključena v meje te države. To se pravi že skoraj 130 let. Gre za tehniko zavlavljanja, odlašanja, odlaganja, sistematičnega zamujanja (vedno in samo zaradi objektivnih vzrokov seveda), ki jo je ta država dodobra preizkusila tudi na našem manjšinskem narodnem telesu, kar nas opozarja, da je genocidov več vrst in tudi ta ne more biti nedolžen.

Kar zadeva slovenske TV oddaje moramo ugotoviti, da je s tem zavlavljanjem država že prihranila lep denar, saj je zakon star že skoro 20 let. Na posvetu Slovenske skupnosti pa so visoki predstavniki

Televizija in mi

V takem stanju je obljubljen slovenska televizija za primorske Slovence. Dolga je pot od obljub do njihove izpolnitve. Koliko naj jim še verjamemo?

Rai-a povedali, da je ustanova brez denarja, da je podpisala neugodno pogodbo z vlado (ali je bila prisiljena?), da ni na razpolago frekvenc in da je predrago si zamisliti posebne oddajnike za manjšinsko televizijo, saj bi jih rabili manj kot eno uro na dan. Svoje je pristavil še glavni tajnik časnikarskega sindikata, ki se je izkazal z velikim razumevanjem za težave in stiske podjetja. Pravi kup nesreč torej, in človek bi se skoraj zjokal skupaj z nastopajočimi, da ni završalo med prisotnim občinstvom. Ljudje so namreč prišli v dobri veri poslušati, kaj nam Rai po skoraj 20-letnem čakalju pripravlja na TV zaslonih, in so bili razočarani. To še posebej, ko so slišali nastope predstavnikov iz Celovca, Kopra in Bocna, ki se vsi lahko pohvalijo z že obstoječimi manjšinskimi TV oddajami. Zlasti prepričljiva sta bila v utemeljevanju manjšinske TV italijanski in avstrijski predstavnik iz Bocna, ki sta se daleč odmaknila od stališč vsedržavnega vodstva, kakor tudi od stališč vodstva tržaškega sedeža. V Trstu, pa tudi drugod v deželi F-Jk očitno še prevladujejo politične, volilne skrbi. Zato pa naj slovenske TV oddaje sežejo do Gorice in nikakor ne do Benečije, Režije ali v Kanalsko dolino, po možnosti naj se zakamuflirajo v kakšno TV Koper-Capod..., predvsem pa naj stanejo malo, da ne bo treba nastavljati novih ljudi. Kaj novih, težn-

je so, da bo ljudi še manj. Rai je močno zadolžena, to je obče znano, in mora varčevati, toda varčuje tudi s svojimi najšibkejšimi strukturami. Tako je v slovenskem programskem odseku vse več mest že dalj časa nekritih in se ne ve, če jih sploh mislijo izpolniti; podobno velja tudi v časnikarskem. Stanje je že zdaj več kot kritično, kako bodo isti ljudje zmogli še TV, pa si lahko predstavljajo samo v Rimu. Rezultat pa je lahko slab radio in še slabša televizija.

Za to sicer na radiu vse pogosteje skrbijo tudi sami. Smešno in banalno bi bilo spuščati se v vse primere, toda popevke kot Primorci in v naši kantini nikakor ne spadajo v Glasbo po željah, saj niso v čast slovenskemu popevkarstvu in niti Radiu Trst, isto bi lahko rekli o pesmi o Titu v izvedbi Partizanskega zbora, ki so jo vključili v prvomajski program, ali pa o ponavljajočih se napakah in malomarnem branju poročil. Čutiti je pomanjkanje resnega odnosa do oddaje same, zavzetosti, spoštovanja do poslušalcev, načrtovanja in ne nazadnje tudi preverjanja opravljenega dela in končno tudi nadzorstva, ki skrbi za kvaliteto svojih proizvodov. S takim odnosom bo težko ustvarjati dobro manjšinsko televizijo, tudi če nam jo italijanske oblasti naklonijo z vsemi jamstvi. Ustvarjati jo moramo sami.

S-

NAŠ UVODNIK

Kje je pot

Pred našimi očmi se dogaja danes mnogo sprememb. Dogodki se vrstijo s takšno naglico, da jim skorajda težko sledimo: v dnevnem časopisju »včeraj« skoraj ni več aktualen, ker ga redno zasedeni »danes« z novim »scoopom«, ki s svojim bleskom pritegne nase vso pozornost, a jo kmalu potem zopet izgubi.

Nevarno je, da se človek, ki ga zajame deroči tok teh dogajanj, znajde v takšnih brzicah, kjer ne vidi drugega kot rešilno vejo, z edino željo, da bi se oprijel. Pogled je zastrt, ne vidi celote, ustavi se pri detajlu in v takšni zmedbi človek v dobri veri išče: Kje je pot?

In vendar so sedanja dogajanja zelo pomembna. V Italiji gre za novo politično - institucionalno ureditev, za prenovo družbenega sistema. Slovenska manjšina se sooča z novimi izzivi: krivična nova volilna zakonodaja za krajevne upravne organe, Osimo... Ponižani in obupani kriki iz BiH odmevajo v Evropo vedno glasneje. Vsi — Evropa, Italija, slovenska manjšina, OZN, ZDA... — iščemo in se sprašujemo: Kje je pot?

Posebno izzvani smo v tem času kristjani. Pred dnevi je papež Janez Pavel II. pozval k »Edinosti v pluralizmu«. Prav gotovo ni mislil zgolj na politično opredelitev kristjanov v Italiji, temveč na širšo kulturno opcijo kristjanov, ki naj bi bili kvas edinosti v različnosti.

Govori se, da so te papeževe besede zelo splošne in da dopuščajo vrsto interpretacij. Morda je res. Brez dvoma pa so tudi zelo konkretne, saj se trud za edinstvo kaže v vsakem človeškem dejanju, začeniši s pozornostjo za edinstvo v sebi. Ne moremo namreč tako naivno misliti, da se bo svet spremenil, če se prej človek ne spreobrne.

V tej luči je za kristjana vprašanje Kje je pot neproduktivno. Prvo in temeljno vprašanje je: Kdo je pot? Nanj pa je Gospod zdavnaj odgovoril in nam še danes dan za dnevom odgovarja: »Jaz sem pot, resnica in življenje.«

Šele v luči in zavesti tega postane učinkovito tudi iskanje, kakšno pot izbrati med različnimi, pred katerimi se znajdemo na križpotju našega vsakdanjika. In samo v gotovosti tega odgovora nas brzice dogajanj ne morejo speljati za seboj.

Poti upanja je seveda precej, vsaka s svojimi pozitivnimi značilnostmi. Zato je tudi celovski škof msgr. Kapellari dejal, da je sedaj »čas združevanja ljudi dobre volje, tako kristjanov kot laikov«.

V tem pluralizmu, ki je sad tiste »druževalne napetosti kristjanov«, o kateri govori papež Janez Pavel II., lahko postane edinstvo tista nova, ustvarjalna sila, s katero lahko odgovorimo na pomembna vprašanja današnjih dni.

Damjan Hlede

Postalo je prava raznarodovalna ustanova

Jehovstvo namreč. To ni prava religija, kakor tudi ne prava sekta; nastalo je kot trgovsko združenje, ki ne priznava Kristusovega božanstva in svoj »nauk« osredotoča na svojo biblijo (glej revijo Torre di Guardia 1.8.1895, Annuario dei Testimoni di Geova, leto 1976, stran 90-91 ter Statuto ed Emendamenti 10.1.1972).

Italijanski izraz jehovcev je kot znano Testimoni di Geova. To ime — Geova — sploh ne obstaja in je že samo po sebi žalitev Boga.

Jehovci izdajajo dve reviji: Torre di Guardia in Svegliatevi. Privrženci morajo širiti ta tisk, za katerega prosijo prostovoljne prispevke, kar prinaša njihovi blagajni še višje denarne vsote. Raziskovalna skupina, ki sledi temu pojavu, je zračunala, da ta skupnost zasluži samo z omenjenima revijama vsakih 15 dni 9 milijard 781.200 lir. Dodajmo obvezne prispevke članov, poleg nepremičnin, je to res pravo trgovsko gospodarsko podjetje.

Vse to potrjujejo tudi osebe, ki jim je uspelo zapustiti jehovstvo in opisujejo še razna neverjetna doživetja.

Ne pozabimo še na drugo precejšnjo škodo, ki jo prinaša v naše kraje ta skupina; postalo je pravo gnezdo raznarodovanja.

Kdor se jim priključi, se odpo-ve svoji narodnosti in se utopi v morju fanatizma.

Med tolikimi težavami, s katerimi se Slovenci soočamo, nam je prišla na glavo še ta nesreča.

Pomislimo tudi na to...

Problematika Slovencev v Italiji po koprski televiziji

Koprski televizija s slovenskim programom je posvetila niz oddaj problematiki Slovencev v Italiji. Prva oddaja z naslovom »Kam vodijo naše stezi-ce« je bila posvečena slovenskemu tisku v Italiji, vstevši Radio Trst A. Po pomoti je izpadel videmski DOM. Oddajo je vodil Marij Čuk in je bila posneta na dolinski občini. Naš list je predstavil odgovorni urednik Dušan Jakomin. Za oddaje je odgovorna časnica Barbara Zigante in so na sporedu vsako soboto in nedeljo popoldne.

Dvoje izzivalnih predavanj

(J. M. Mejia in W. Kasper v Trstu)

V teh dneh je Trst gostil dve veliki osebnosti današnje Cerkve: v našem mestu sta se namreč mudila podpredsednik komisije »Justitia et pax« msgr. Jorge Maria Mejia ter znani nemški teolog in stuttgartski škof msgr. Walter Kasper.

Msgr. Mejia je na povabilo kulturnih središč »G. La Pira« in »Il Segno« govoril v petek, 14. t.m., v dvorani »Illiria« na tržaški Pomorski postaji na temo »Mir in Sv. Sedež«. V svojem predavanju se je navezal na molitveno srečanje, ki je potekalo 9. in 10. januarja letos v Assisiju. Referat je bil osredotočen na pomen molitve. Marsikdo ima slednje le za beg iz resničnosti, za sredstvo, s katerim se na cenen način izmikamo svojim odgovornostim. Vendar ni tako: moliti pomeni izročiti sebe ter osebe in stvari, ki so okoli nas, Bogu. Molitev je tudi dokaz, da so človeške možnosti na tej zemlji omejene in da do miru (v Bosni in tudi drugod po svetu) ne pridemo izključno po človeških poteh. Ključ za ustavev vojne v Bosni in Hercegovini ni prvenstveno v orožju in v vojaškem posegu. Vendar molitev ne daje takoj vidnih rezultatov, ni odgovora na vprašanje, zakaj molimo. Mir bo prišel takrat, ko bo Bog hotel in na način, kakršnega si bo Bog izbral. Za to pa je potrebno stalno moliti, prositi, da bi se uresničilo to, kar vemo, da je Bogu všeč. Molitev pa mora spremljati konkretno delo kristjanov. Kristjani moramo pomagati bližnjim, ki so žrtve

vojne. Predvsem jim moramo nuditi občutek, da niso zapuščeni, prepuščeni sami sebi. Mir pa je treba ljubiti in ljudi vzgajati v njem.

Ponedeljek, 17. t.m., pa je številno občinstvo napolnilo veliko dvorano tržaškega semenišča, da bi prisluhnilo predavanju msgr. Walterja Kasperja o vlogi kristjana v novi Evropi. Srečanje je priredilo kulturno združenje »Studium fidei«. Po padcu komunizma je v vzhodni Evropi zazijala duhovna praznina. Obstaja nevarnost, da bi propadli komunistični materializem zamenjal zahodni kapitalistični materializem, ki se mnogim kaže kot zmagovalac, kot resnični zmagovalac nad komunizmom. Vendar rešitev Evrope ni v tem, saj se oba materializma, kapitalistični in komunistični, ne ozirata na človeško osebo. Rešitev Evrope je v vračanju k svojim koreninam, k svoji duši, ki je krščanska, a ne samo to: korenine Evrope so tudi v grški antični civilizaciji in v modernem razsvetljenstvu, ki ni nič drugega kot vzdrževanje krščanske dediščine v sekularizirani obliki. Seveda obstajajo tudi senčne strani evropske zgodovine in kulture. Veliko nasilja je bilo v imenu človeka. Evropa se je marsikdaj obogatila na račun drugih celin in civilizacij. Evropa je tudi rodila ateizem, kar pa je povzročilo dušljiv kaos, ki je posledica sveta brez Boga.

Danes imamo Cerkev in kristjani ugodno priložnost, da zapolnimo praznino, ki se je ustvarila po padcu

Udeležimo se šmarnic

komunizma, in da Evropi vrnemo njeno dušo. Brez svojih korenin, ki se nahajajo v krščanstvu, so sadovi evropske civilizacije nezdravi. V tem smislu je treba razumeti novo evangelizacijo, ki pomeni kesanje in novo spreobrnjenje. Potrebno je živeti in širiti evangelij v luči novih razmer in novega časa. Potrebna je prenova, nov način življenja Cerkve. Pomemben pogoj za doseg tega je »samoevangelizacija« vsakega posameznega kristjana in Cerkve na splošno.

Današnji čas predstavlja za kristjane velik izziv in nam daje vrsto nalog. Najprej je potrebno priti do čim širšega ekumenskega sodelovanja z ostalimi Cerkvami ter do odkritih in poštenih odnosov z Judi in muslimani. Vendar se ta dialog ne sme izroditi v nek relativizem, v neko posploševanje, ki bi izbrisalo medsebojne razlike. Potrebno je tudi prizadevanje za obrambo človekovih pravic in dostojanstva, za obrambo življenja in za pravični družbeni red. Predvsem pa je potrebna nova »civilizacija ljubezni«, novo pojmovanje ljubezni v luči krščanskega izročila, ki predpostavlja brezpogojno sprejemanje vsakega človeka.

Ivan Žerjal

AIDS ogroža Afriko

Iz pisma Terezije Srebernič: »Najbolj pereč problem v tej deželi (Zambiji) je AIDS. Redovnice, ki delujejo tu že več let, so mi rekly, da se točno ne ve, koliko prebivalstva je okuženega s to »kugo« našega stoletja; domnevajo, da polovica. Zambija šteje približno osem milijonov prebivalcev. Sieropozitivni so tudi otroci, novorojenčki in cele družine. Zdravstvene strukture morejo spreti in zdraviti vseh okuženih bolnikov, ker jih je preveč. Katoliška Cerkev in tudi razne laične ustanove delujejo preventivno, da ljudi in tudi mladino čimbolj informirajo o AIDSu. Redovnice in laične misijonarke organizirajo manjše skupine žen, ki prostovoljno obiskujejo težje bolnike po domovih, jim pomagajo, jih bodrijo. Nevarno je, da se med ljudmi razširi strah in odpor do AIDS-bolnikov, če ni pravilne obveščenosti o tem, kako se bolezen naleze. Že otroci morajo biti o tem čimbolj poučeni.

Tukaj v Zambiji, Ugandi, Zairu in drugod je AIDS razširjen med vsem prebivalstvom. Za AIDSom je pred nekaj leti umrl sin predsednika Kaunde in takrat se je začelo javno govoriti o tem problemu.

Kako, da se ta bolezen tako širi? Eden od vzrokov je tudi v lokalni kulturi, v načinu življenja. Vlada največja spolna svoboda. Poročeni moški morajo imeti več »prijateljic«, da dokažejo svojo »moškost«, vplivnost, veljavo. Mlada dekleta se pa prodajajo za nekaj kvač-bankovcev (kvača je zambijski denar).

Potem pove tudi, kako je na šolah: Dobro stoječi moški čakajo na študentke pred šolo, jim nekaj plačajo za njih »uslugo«. S tem denarjem dekleta plačajo šolnino in šolske potrebščine. Dogaja se tudi, da profesorji zahtevajo od študentk take usluge za boljše rede v šoli.

S podpisom odločaš

»Vsako leto milijoni katoličanov lahko enostavno s podpisom pomagajo tistim, ki so v potrebi. A tega ne storijo.« Tako razglašajo te dni po tv in s plakati po zidovih in z oglasi po časopisih. Gre za informacijo ob letošnji prijavi davkov IRPEF.

Letos je četrto leto, odkar je v veljavi ta možnost, in vendar še mnogi ne vedo, da s preprostim podpisom na davčni prijavi odločajo, v kakšne namene naj gre osem od tisoč njihovega davka. Gre za davčne modele 730, 740, 101 za odvisne delavce in 201 za upokojece. Z zakonom je namreč določeno, da osem od tisoč davka IRPEF gre za socialne namene. Kdo naj ta denar dobi, odloča državljani sam s svojim podpisom: ali katoliška Cerkev ali kaka protestantska Cerkev ali pa država. S podpisom v posebni razpredelnici vsakdo odloča o tem. Opozoriti pa je treba, da odvisni delavci letos niso dolžni poslati svoj model prijave davkov. Prav pa je, da to vsakdo stori in s podpisom navede, komu naj gre njegov odstotek. Prijavo je treba izročiti do roka, ki ga navede ministrstvo.

Lansko leto 41% davkoplačevalcev na svoji prijavi ni dalo podpisa, zato je njihov delež šel državi za njene socialne namene. Toda kako, da je še vedno toliko katoličanov, ki ne dajo svojega podpisa za pomoč svoji Cerkvi? Gotovo je potrebno ne samo opozarjati, potrebno je tudi

pomagati, posebno upokojevcem, ki se težko znajdejo s temi papirji.

Davčna prijava naj nas vse znova spomni na dolžnost ne samo do države, temveč tudi do Cerkve in na njene številne potrebe: vzdrževanje duhovnikov, gradnja novih bogoslužnih in pastoralnih centrov, pomoč potrebnim v Tretjem svetu in beguncem v naših krajih, saj jim je Cerkev s svojo dobrodelnostjo vedno še najbližja.

Torej ne pozabimo na podpis!

Moč odpuščanja

Srečanje s prof. Giovannijem Bacheletom na temo »Kam gredo mladi?«

V nedeljo, 23. maja, se bo zaključil prvi niz predavanj »Kulturnega načrta« z naslovom »Kam gredo mladi?« na pobudo Centra Stella Matutina in Skupnosti krščanskega življenja. Na zadnjem srečanju, ki bo v cerkvi Srca Jezusovega ob 20.30, bo spregovoril dr. Giovanni Bachelet, sin prof. Vittoria Bacheleta. Očeta so umorile Rdeče brigade v Rimu dne 12. februarja 1980, ko je bil podpredsednik Višjega sodnega sveta (CSM).

Med državnim pogrebom, ki ga je neposredno oddajala televizija, je mladi sin pretresel mnogim zavest s prošnjo, ki se je takole glasila: »Ne da bi nič odzeli pravici, ki mora vsekakor prevladati, molimo za moril-

V Rusiji vračajo zaplenjene cerkve

Boris Jelcin je s posebnim dekretom vrnil nepremičnine in sakralne stavbe, ki jih je komunistična revolucija s silo odvzela ruski cerkvi že od leta 1917.

»Rusija ne bo velika in demokratska brez verske in moralne prenove«, s temi besedami se je Jelcin obrnil do predstavnikov vseh verstev s prošnjo, naj sodelujejo pri njegovem načrtu za preosnovo države. Morda bo vse to premišljena poteza v njegovo korist, vsekakor je popravi storjeno krivico vernemu ljudstvu in tako prišel do sprave.

Nova država, ki nastaja na ruševinah komunizma, ne more priti do pravega in vsesplošnega napredka brez povezave in sodelovanja z verniki, katerim želi dati civilno legitimnost izpovedi vere.

Tako na deset tisočev cerkva, samostanov, pravoslavskih in katoliških, protestantskih svetišč, muslimanskih, judovskih, budističnih templjev niso le gmotni popravek storjene krivice in nasilstva, postajajo obenem simbolična poteza nadvse velike vrednosti.

Verjetno se Jelcin zaveda, da ruska postkomunistična družba trpi zaradi praznine, ki je nastala po padcu totalitaristične ideologije, ki je »počila« kakor poč mehurček in ta praznina lahko preide v neko drugo skrajnost: v potrošništvo, v posnemanje zahodnega materializma.

Tisk in televizija sta večkrat pokazala Jelcina, ki je pristostvoval verskim obredom. Sam je izjavil, da se rad udeležuje bogoslužja, čeprav ni še prišel do vere.

Ruski človek ni le potreben teh cerkva ali pagod, potreben je tiste duhovnosti, ki mu je bila s silo vzeta za dobo 70 let.

Duhovniki bodo polagoma stopili v svoja svetišča, skupine vernikov, med temi tudi mladi, čistijo ruševine, odstranjajo naraščeno travo.

Začenja se duhovna prenova, ki naj daje ljudstvu novi pečat politične, gospodarske in kulturne prenove.

Tržačani in osem od tisoč

60 odstotkov tržaških davkoplačevalcev se ob prijavi dohodkov odloča nameniti osem od tisoč davkov katoliški Cerkvi. Mnogi plačujejo tudi potom poštnega tekočega računa. Tako je v letu 1991 1.905 davkoplačevalcev namenilo za Cerkev skoraj 400 milijonov, lani pa se je število davkoplačevalcev povečalo na 2.069 s skoraj 440 milijoni.

ŽIVIMO S CERKVIJO!

Sv. Janez Nepomuk

Na praznik sv. Jožefa (19. marca) je sveti oče poslal nadškofu v Pragi posebno pismo ob šestletnici mučeniške smrti svetega Janeza Nepomuka. V pismu sveti oče poveljuje podobo svetega duhovnika, zlasti pa podobo spovednika kot izrednega »apostola spovednice«.

Kdo je bil ta mož?

Rodil se je med leti 1340 in 1350 na zahodnem Češkem. Mašniško posvečenje je prejel leta 1380 in postal visok cerkveni dostojanstvenik v Pragi. Ker je kralj Venčeslav hotel spraviti Cerkev na Češkem pod svojo oblast in se polastiti njenega imetja, je nastal dolg in oster spor med kraljem in cerkveno oblastjo. Žrtev tega spora je bil Janez Nepomuk, ki so ga mučili, umorili in vrgli v reko Vltavo 20. marca 1393. Njegov grob je v praški stolnici.

Janez Nepomuk je bil spovednik kraljice Ivane Zofije, žene kralja Vclava. Ker Janez ni hotel izdati, kaj se mu izpoveduje kraljica, ga je dal kralj strahovito mučiti in ga nato dne 20. marca 1393 vreči čez most v Vltavo. Zato je Nepomuk postal mučenec spovedne molčečnosti.

Naj velja eno ali drugo, Janeza Nepomuka so leta 1729 razglasili za svetnika mučenca, ker ga je Bog s čudeži poveljal. Njegovo češčenje se je zelo hitro razširilo po Evropi, pa tudi v Sloveniji.

Po vsej srednji in v dobršnem delu zahodne Evrope pa ni bilo mostu, ki bi na njem ne bil stal kip duhovnika v roketu, z biretom na glavi in z vencem peterih zlatih zvezd okoli nje, s križem in palmo v eni roki, pa s kazalcem druge roke na ustih. To je kip svetega Janeza Nepomuka.

Tak kip lahko vidimo danes v Gorici na starem mostu čez Korn pri Placuti in na tistem čez Sočo.

Njegov god slavimo 16. maja.

I.šk.

Ivan Tomažič zlatomašnik

26. aprila je na Dunaju praznoval 50-letnico mašniškega posvečenja pater Ivan Tomažič. Rojen leta 1919 v vasi Pregarje v Brkinih, je moral v času fašizma v italijanske šole, potem pa so ga predstojniki dva meseca po koncu tamkajšnje državljanske vojne poslali na izpolnjevanje v Španijo. Po vojni je prišel v Rim, a si je srčno želel med Slovence v Trst ali na Koroško, vendar so ga premestili na Dunaj. Tu je odkril »Slovenijo v malem« in temeljito razgibal narodno življenje, kot prvi je tudi uvedel dušnopastirstvo za Slovence na Dunaju. Vodilo svojega življenja pa je vsem najbolje razodel zlatomašnik, ko je povedal, »da ni navajen slavij, saj se najbolje počuti, ko se spopada z ovirami in premaguje težave.«

Novinarjem zapirajo usta, mar ne? Po referendumu v Bosni

Mlada slovenska država je v prejšnjem tednu na mednarodnem prizorišču spet doživela enega svojih sijajnih trenutkov in naredila še en pomemben korak na poti k svoji mednarodni polnoletnosti: kot polnopravni član je bila sprejeta v Svet Evrope. Če smo pred tedni na tem mestu razmišljali o Sloveniji »pod«, potem pač zdaj lahko govorimo o naši državi »med« evropskimi zvezdami. Podpis slovenskega zunanje ministra Peterleta naj bi med drugim zapečatil tudi pripravljenost slovenske države, da bo upoštevala in varovala vse tiste pravice in svoboščine posameznika in skupin, ki naj bi bile temelj demokratične evropske civilizacije.

V ta civilizacijski okvir pa kaj slabo sodi prepoved vodenja TV oddaj »v živo«, svojevrsna oblika »beruf-verbota«, ki jo je glavni urednik TV Slovenije Lado Ambrožič izrekel znani slovenski novinarki Vidi Petrovič. »Zaprta usta« si je zaslužila kot svojevrsna najnovejša žrtev afe-re Hit med intervjujem z direktorjem omenjenega »imperija« g. Kovačičem, ko je med drugim opozorila na dejstvo, da so dohodki predsednika ZDA in britanske kraljice javnosti znani, dohodnina predsednika republike Slovenije pa je državna skrivnost. V naši ljubi slovenski državi so javni mediji očitno lahko kritični (pogosto tudi žaljivi in obrekljivi) le do nekaterih politikov, predvsem seveda desnih, medtem ko podobno vrednotenje drugih, predvsem levih ali »nadstrankarskih«, vodstva »neodvisnih« medijev očitno označujejo že kar za »crimen laesae maiestatis« (zločin žalitve veličanstva). Za slovensko medijsko »odprtost« in časnikarsko »solidarnost« je nedvomno značilno, da o tem napadu na novinarsko svobodo z redkimi izjemami (n.pr. časopisa Slovenec) v na-

ši javnosti ni bilo nikakršnih odmevov ali celo (Bog ne daj) protestov.

Konec prejšnjega tedna so se na svojem tretjem kongresu zbrali slovenski socialni demokrati, ki so se, kot kaže, pod novoizvoljenim predsednikom Janezom Janšo odločili, da bodo kot »mlajši partnerji« v koaliciji odslej igrali nekoliko kritičnejše tone. O tem že priča ostrejša nastopanje predstavnikov te stranke pri raziskovanju serije slovenskih afer, ki je medtem zlasti politikom Slovenske ljudske stranke na čelu z g. Marjanom Podobnikom že prineslo precej novega političnega kapitala. Socialdemokrati in socialisti so (zaenkrat?) odložili svojo svojčas tako bučno načrtovano poroko. Se oboji razgledujejo po bolj voljnih partnerjih?

G. Janša, ki je bil med svojim nedavnim obiskom v ZDA deležen naklonjenega sprejema ameriške javnosti in se s tamkajšnjimi vojaškimi oblastmi dogovoril za šolanje prve skupine častnikov slovenske vojske, je pred praznikom te vojske dosegel pomembno točko v svojem merjenju moči z v tem tednu z obiski romunskega in bosanskohercegoveškega predsednika sicer zelo zasadenim predsednikom Kučanom. Posebno obisk romunskega Illiescujca, ki ima slovenskemu predsedniku zelo podobno zgodovino političnih metamorfoz, je potekal v zelo predsedniško »monopolnem« ozračju. Novi poveljnik slovenske vojske, ki je zamenjal »Kučanovega« generala Slaparja, je postal »Janšev« polkovnik (verjetno kmalu general) Albin Gutman, eden od najzaslužnejših frontnih poveljnikov iz slovenske vojne za neodvisnost, ki se je odlikoval v bojih z jugokomunistično armado na Dolenjskem.

Andrej Vovko

Slobodan Milošević je v petek, 14. maja, sklical v Beogradu zborovanje vseh izvoljenih poslancev Srbije in Črne Gore, da se izrečejo o mirovnem načrtu Vance-Owen. To je storil kot nekako opozicijo referendumu, ki je bil v soboto in nedeljo v Bosni. V Beogradu je velika večina sprejela mirovni načrt, le Vojislav Šešelj je nasprotoval in njegovi četniki. Vprašanje pa je, ali je Milošević mislil resno s tem zborovanjem ali je bila to le taktična poteza za zahodne države: Glejte Srbijo, ta hoče mir, bosanski Srbi so krivi za vojno.

Šešelj je kot velik demagog na pohodih po Srbiji zagrozil Italiji, da bo srbska armada z raketami obsula italijanska letališča, če se bodo z njih dvignila letala za obstreljevanje Srbije. Italijani so njegove besede vzeli zares, toda Amerikanci so jih potlačili, da srbska armada nima takih raket.

V soboto, 15. in v nedeljo, 16. maja, se je vršil napovedani referendum v Bosni. Izidi bodo sicer znani šele sredi tedna, toda že v nedeljo je bilo jasno, da bodo odločno odklonili mirovni načrt posredovalcev.

Predsednik Clinton je dejal, da bo kaj stvarnega ukrepal, če se bodo zedinile tudi evropske države. Te pa gledajo in čakajo. Spori med Hrvati in muslimani v Mostarju so se ves teden nadaljevali, četudi sta Tudjman in Izetbegović pozvala k premirju. Najbrž bo imel prav tisti komentator, ki je dejal, da gre v BiH le za zamaskiran dogovor med Miloševićem in Tudjmanom za razdelitev Bosne med Srbe in Hrvate, muslimanom bi pa prepustili le Sarajevo z okolico.

Vse verske skupnosti v ZDA, od katoliške Cerkve do židov, so se izrekle za oborožen poseg v BiH v humanitarne namene in v tem podprle predsednika Clintona.

Vsak časopis ima posebne datume, ki morda niso tako važni, a imajo svoj pomen. Tako tudi naš list. 12. maja t.l. ob 11.03 smo dobili po fahu prvi prispevek našega dopisnika iz Moskve.

To ni kar tako običajno. Novi časi so nam prinesli tudi to.

Vsako toliko se bo oglašal iz Moskve in nam posredoval zanimivosti iz tistega kraja. Majhna zadoščenja so tudi taka.

Opisi bodo zanimivi, ker bodo neposredni.

Od našega dopisnika iz Moskve

Rusi in prazniki

Te dni so Rusi praznovali dan dela in dan zmage nad nacistično Nemčijo v 2. svetovni vojni. V tem so zelo podobni mnogim drugim evropskim narodom. Posebnost pa je, da so praznovali dan dela od 1. do 4. (vključno) maja in dan zmage 8., 9. in 10. maja, tako da so v desetih dneh delali samo tri dni. To vsaj formalno. Dejansko pa so bili tudi tiste tri dni uradi in tovarne skoraj prazni. Nekateri so si vzeli dopust, drugi prosto in niso prišli v službo, ker so se počutili slabo. Tudi mnogi od tistih, ki so bili prisotni na delovnem mestu, niso bili ravno najbolje razpoloženi. To je bila posledica praznovanj: Rusi imajo radi samo en način zabave (so seveda tudi izjeme), to je piti, krepko piti. Dokler nisi »trdo pijan«, nisi počastil praznika. To je tudi razlog, da so mnoga podjetja enostavno zaprli, ker pač »bi bilo več škode kot dobička«...

Vsa ta praznovanja, gospodarski krizi v brk, so dediščina prejšnjih časov. Takrat so bili 1. maj, dan zmage in obletnica oktobrske revolucije, glavni praznik: vsak je pomenil kar nekaj dela prostih dni.

Praznovanje oktobrske revolucije so ukinili že lani. Sedanja, Černomyrdinova vlada je poskušala, sicer ne zelo odločno, skrajšati tudi število ostalih dela prostih dni, vendar je Vrhovni Sovjet (to je nekako nižji dom ruskega parlamenta) 30. aprila vse potrdil.

Do sedaj se v Rusiji še ni pojavil politik, ki bi ljudstvo opozoril, da tako ni mogoče nadaljevati in da, če se hočejo izvleči iz gospodarske krize (kaj šele, če si željo udobja in bogastva), morajo trdo delati in manj praznovati.

Na srečo je tudi druga plat medalje: mnogi Rusi imajo na posejani parceli (v lasti ali v najemu), po navadi 4 do 25 arov, ki jo obdeljujejo. Običajno gre za zelo rodovitno zemljo, ki obrodi tako, da je pogostoma pridelek krompirja, kumar, česna, čebule in drugih povrtnin, ki se jih lahko shrani doma, dovolj 4-5-članski družini za celo zimo. Te praznične dni so »dačniki«, kakor Rusi kličejo lastnike dač, to je letnih hišic, ki si jih zgradijo na parcelah, kopali, sejali in sadili.

Nekateri tukajšnji politiki in časnikarji celo opravičujejo vse komaj pretekle praznične dneve s tem, da morajo ljudje obdelovati zemljo in tako preprečiti prehrabeno krizo naslednje zime.

S.Č.

EZOPOVE BASNI ZA DANAŠNJI ČAS

KATARINA MAHNIČ

O prenašanju samega sebe

Kavka in golobi

Kavka ugotovi, da golobi v nekem golobnjaku zelo dobro živijo. Zato si obeli perje in začne živeti z njimi. Dokler je tiho, golobi mislijo, da je eden izmed njih, ko pa se nekoč spozabi in spusti glas, spoznajo prevaro in jo naženejo iz golobnjaka. Tako se vrne h kavkam, ki pa je zaradi spremenjene barve perja ne spoznajo in jo izključijo iz skupinskega življenja.

Pes in volkulja

Ko pes preganja volkuljo, je ponosen na svoje hitre noge in svojo moč. Misli namreč, da volkulja beži iz strahu pred njim. Ona pa se med tekom obrne in mu reče: »Ne bojim se tebe, ampak moči tvojega gospodarja!«

Osel in črički

Osel, ki je poslušal petje čričkov, se je razveselil njihovega čudovitega glasu in jih zavistno vprašal: »S čim se hranite, da imate tako lep glas?« »Z roso,« so mu odgovorili črički. Od takrat se je osel hranil samo še z roso in umrl od lakote.

Včasih je najteže biti to, kar si. So dnevi, ko si sam sebi odveč, ko se počutiš naveličanega, utrujenega in nekoristnega. Dnevi, ko prav vse izgublja svoj smisel. Delo ostaja nedokončano, prijatelji naletijo na neviden zid in celo spanje ne prinese pričakovane olajšanja; sanje, ki jih je najbolje pozabiti, nas preganjajo tudi v snu. Takrat se vprašaš, zakaj se to dogaja prav tebi in so vsi drugi okrog tako normalni, razpoloženi, energije polni, učinkoviti in koristni.

To je čas, ko si zaželiš biti nekdo drug. Odvreči svoj stari obraz, srce in dušo, v katerih so tako do podrobnosti izbrisana vsa stremljenja, hrepenenja, zmage in porazi, da se ti zazdijo stari in izmučeni, in jih nadomestiti z novimi, svežimi, še nerazočaranimi. K sreči te želje izginejo prav tako hitro in tiho, kot so se prikradle vate, in zbudiš se v jasnem danu, vesel, da si, kakršen pač si.

A stvari se v življenju rade obračajo po svoje. Včasih je želja po spremembi v človeku glasna in trdovratna, njegovo občudovanje drugih zavistno, razočaranje nad njim samim veliko, njegova samozavest pa šibka. Takrat ni pomembna cena, ki jo bo za preobrazbo plačal,

ali pa niti ne pomisli nanjo; mora odvreči svoj pravi jaz in si nadeti novega.

Tako začne svojo parado preoblačenja, ki ga mogoče res pripelje med vplivnejše ljudi in mu odpre do tedaj zaprta vrata, težko pa se z njo spet vrne v stari, zanj edino resnični način življenja. Tudi prijatelji v brezhibnem ponaredku ne prepoznajo več pomanjkljivega človeka, ki jim je bil drag. Začnejo se ga izogibati, ne zaradi strahu pred njim, temveč iz bojazni pred nerazumljivo silo, ki ga je tako spremenila.

»Novi« človek pa, kot osel, ki je prevzet od petja čričkov, zasanjano hodi naprej po poti novih vrednot in ne opazi, da to niso njegove vrednote. Ostaja nezadovoljen, neizpolnjen, prazen in sam. Tokrat ne sam s seboj, ampak sam s tujcem, ki se je v njem naselil.

Res včasih je najteže biti to, kar si. Vendar s tem, da si ostaneš zvest v takšnih trenutkih, preizkusiš tudi moč svoje zvestobe drugim. Tudi oni imajo svoje nemogoče temne dni, ki se vedno ne ujemajo z našimi. In prav tu je čar potrpežljivosti, navezanosti in prijateljstva - razumeti in počakati. Jutri je še en dan...

(12)

Za demokracijo in slovenstvo

Po novem volilnem zakonu mora vsaka stranka ali sama ali v povezavi s kako drugo stranko vsaj v enem okrožju izvoliti direktno najmanj enega svetovalca za deželni svet, da lahko izkoristi ostanke. Stranka »Slovenska skupnost« se je od vsega začetka zavedala, da sama z glasovi, ki jih je prejela na prejšnjih volitvah, ne bo mogla doseči tega cilja. Zato je začela razgovore za povezavo z drugimi strankami, za katere Slovenci navadno volijo, to so Slovenska komisija pri PSI, Demokratična stranka levice (glavni tajnik Occhetto) ter Stranka komunistične prenovе (Cossuttovi komunisti). Kot vemo, so ti razgovori propadli, prav tako so propadli razgovori za povezavo s kako italijansko vsedržavno stranko. SSK je zaradi tega sklenila nastopiti samostojno tako za deželne kot za pokrajinske volitve. Ker so bili potrebni podpisi za nastop na teh volitvah, je stranka SSK zbrala potrebne podpise, nad tisoč, tako na Tržaškem kot na Goriškem. Tako bo nastopila z lastno kandidatno listo. Nevarnost pa je, da tako na Tržaškem kot na Goriškem ne bo glasovalo zanj zadostno število volivcev in bo ostala brez izvoljenega kandidata.

OB TEM DEJSTVU NEKAJ UGOTOVITEV

Prvič: Akcija za podpis je preseгла pričakovanja, ugotavlja stranka SSK v tiskovnem poročilu. To je znamenje, da si Slovenci želimo svoje sa-

mostojno zastopstvo: Naj nas zastopa kandidat, ki bo neodvisen od vsedržavnih strank. To so spoznali tudi nekateri bivši volivci PSI in gotovo tudi iz kake levičarske stranke, ki so dali svoj podpis.

Drugič: Tako Stranka demokratične levice kot stranka Komunistične prenovе imata med kandidati tudi Slovence. Toda to so le kandidati Slovenci, podvrženi strankarski disciplini, kot se je že ponovno izkazalo v praksi. Kot narodna skupnost pa potrebujemo kandidate, ki bi ne bili vezani na kako vsedržavno stranko. Ali je to mogoče? Da, mogoče je. Po številu nas je dovolj, da sami lahko izvolimo svojega neodvisnega kandidata, če se le odločimo za dve osnovni politični vrednoti: za demokracijo in za slovenstvo. To bi moral biti skupni program: Demokracija in slovenstvo. Francozi v Dolini Aosta so združeni in imajo svoje politično zastopstvo; Nemci na Južnem Tirolskem volijo združeni in imajo svoje senatorje in poslance. Toda če bi eni in drugi volili razne vsedržavne stranke, kot delamo mi, Slovenci v Italiji, bi gotovo ne imeli svojih samostojnih izvoljenih narodnih zastopnikov.

Sklep: Zavedni Slovenci naj 6. junija množično glasujejo za listo SSK in tako nekako z referendumom prepričajo naše levičarske politične voditelje, da si Slovenci želimo skupen nastop za demokracijo in slovenstvo. Dovolj nas je, da to dosežemo v brk volilni zakonodaji.

K. Humar

Zoper združitev učiteljsča z gimnazijo-licejem

Vsak dan imamo majske nevihte z grmenjem in bliskanjem, tudi s točo. Toča je prizadela slovensko učiteljsče Simon Gregorčič. V torek, 11. maja, je namreč prišel iz Rima odlok, s katerim se učiteljsče Simon Gregorčič združuje z gimnazijo-licejem Primož Trubar v skupen zavod z enotnim ravnateljstvom. Odlok je bil nepričakovan, saj smo pri koncu šolskega leta in dijaki ter profesorji mislijo na zaključne izpite. Toda naenkrat ta dekret!

Jasno je, da je to zbudilo najprej začudenje, potem pa proteste v obliki stavk. Prva je bila že v torek, ko so dijaki učiteljsča stopili v stavko. Naslednji dan, v sredo, so se jim pridružile ostale slovenske šole, osnovne, nižja in višje. Pred novo stavbo učiteljsča so se ob 9. uri zbrali dijaki in profesorji za protestno stavko, saj vendar ne gre, da bi ukinjali samostojnost slovenskega učiteljsča iz banalnih razlogov varčevanja. Gre za šolsko ustanovo narodne manjšine, katera je prav za svoje šole tako občutljiva. Na zborovanju so sprejeli protestno izjavo, ki jo je potem posebna delegacija nesla na šolski proveditorat in jo izročila šolskemu skrbniku, da jo posreduje na šolsko ministrstvo v Rimu. Šolski skrbnik je delegacijo sprejel in razložil, da je že poslal v Rim pismo, v katerem zahteva, naj se odlok o združitvi omenjenih šol preklicata.

Sedanje stanje: na ravnateljstvu učiteljsča so izrazili prepričanje, da naj za prihodnje šolsko leto ostane vse, kot je. Za dokončno rešitev zadeve slovenskih srednjih šol v Gorici je pa potreben skupen nastop vseh komponent, šolskih, kulturnih in političnih.

Stranka Slovenske skupnosti izraža globoko zaskrbljenost zaradi ukrepa ministrstva za šolstvo o priključitvi slovenskega učiteljsča Simon Gregorčič klasičnemu liceju Primož Trubar.

Zaradi tega dogodka je nujno storiti vse za kar najučinkovitejši nastop manjšinskih predstavnikov pri odgovarjajočih oblasteh.

Slovenska skupnost Gorica

Slovenska skupnost kot tudi Svet slovenskih organizacij sta z brzojavko šolski ministrici Rosi Russo Jervolino odločno protestirala proti sklepu o priključitvi goriškega učiteljsča Simon Gregorčič klasičnemu liceju Primož Trubar. Deželni tajnik Ivo Jevnikar je poudaril, da gre za šoli povsem različne vrste, bistveno pa je vprašanje, da ima slovenska manjšina pravico do neokrnjenega, celovitega šolskega sistema. Poseg, kakršnega nakazujejo v Rimu, je povsem nerazumljiv in nesprejemljiv, zato bi ga morali preklicati.

Mobilizirati vse manjšinske dejavnike

Ob docela nevzdržnem ukrepu ministrstva za šolstvo, ki želi v bistvu ukiniti slovensko učiteljsče Simon Gregorčič v Gorici, velja pozvati vso našo javnost in njene uradne predstavnike k akciji in učinkovitemu odgovoru. Le takojšen skupen in odločen nastop vseh Slovencev v Italiji bo namreč ustrezno pojasnil oblastem, da so takšne zamisli popolnoma izven duha novega časa, ki omogoča in zahteva odgovarjajoče upoštevanje in obravnavanje vseh narodov ter s tem seveda tudi narod-

nostnih manjšin. Očitno bo pot v novo Evropo še dolga in težka, dokler pač ne bomo prav vsi ustvarili pogojev, da bo vsenarodna enakopravnost resnično zaživel.

Deželni odbor Svetovnega slovenskega kongresa

Rupa

V nedeljo, 16. maja, so žene in moške ter mladi pripravili Dan bolnikov in starejših. Oltar so kar umetniško okrašenega povrhu namestili na odru.

Najprej so zapeli najmlajši OPZ in MIPZ ob spremljavi kitare. Dirigirala je Tanja Kovic, ki je tudi spremljala na orgle. MPZ Rupa-Peč je pel pod vodstvom Zdravka Klanjščka in ob spremljavi na orgle Nadje Kovic. Z g. Alojzom Griljem je vodil somiševanje p. Bogoljub Gselman s Sv. Gore. Tri mlade birmanke, Katja, Vanja in Martina, so brale berili in psalm. Patrov govor je vse prisotne globoko ganil. Bil je obenem priprava na delitev zakramenta sv. maziljenja, ki so ga bili deležni vsi številni bolniki in starejši.

Vsem, ki so kakorkoli pripomogli k temu prazniku, smo zelo hvaležni. Številni pa so priporočali, naj bi se ta pobuda nadaljevala. P. Bogoljubu iskren Bog plačaj!

Zvečer, 17. maja, pa je na povabilo PD Rupa-Peč predavala z diapozitivi s. Karmen iz Bilj. Sestra deluje v misijonu v Južni Ameriki, in sicer v Paragvaju, zlasti v glavnem mestu Asuncion. Misijonarka, ki se bo že v juniju vrnila na svojo postojanko v državo Paragvaj, je vse prisotne seznanila z načinom delovanja in trpljenja za dvig človeka v svet, ki mora postati bolj človeški, pravičnejši in tako seveda bolj božji.

Vsi prisotni so ob tem živem predavanju duhovno obogatili in poglobili povezanost z misijonsko Cerkvijo po svetu.

Prisrčna hvala PD Rupa-Peč za prelepi večer. Sestri Karmen pa želimo moči in blagoslova z nebes.

ž.u.

Goriški Slovenci pri papežu v Rimu

V noči med nedeljo in ponedeljkom so se srečno vrnil iz Rima romarji štirih škofij Furlanije-Julijske krajine, ki so se z avtobusi odpravili na pot pretekli petek. Med njimi sta bila tudi avtobusa tržaških in gorških Slovencev. Romanje je doseglo svoj vrhunec v soboto dopoldne, ko so po skupni s. maši na grobu sv. Petra, v vatikanski baziliki, srečali v posebni avdienci sv. očeta, Janeza Pavla II. Daljše poročilo bomo objavili v prihodnji številki.

ŠIRI KATOLIŠKI GLAS

Gabrje

V soboto, 15. maja, sta stopila pred oltar Svetlana Primožič in Massimo Robazza. Zvestobo v ljubezni sta si obljubila pred stricem Alojzom Griljem, ki je misijonar-lazarist iz Mirna.

Številnim čestitkam dodamo še svoje, t.j. celotne farne skupnosti iz Gabrije, v kateri živi nevesta, iz Sovodenj, kjer nevestin oče g. Vid predseduje kot župan, ter iz Pevme-Štmavra, od koder prihaja ženin.

Med mašo je orglala mlada Valentinčičeva iz Pevme, Avemarijo pa je zapel g. Zdravko Klanjšček.

Isto kličemo drugemu paru, Emanueli Tomsič in Giulianu Glessi, ki bosta sklenila sv. zakon v domači cerkvi v soboto, 22. maja.

Tudi ta dva novoporočenca sta se temeljito pripravila na skupno življenje.

Tema dvema paroma bosta sledila še dva s Peči ter eden iz Rupe.

Štandrež

V soboto, 8. maja, je bilo v naši župniji doživeto praznovanje, ko sta Ana in Luciano Pavio obhajala srebrno poroko. Te slavnosti se je udeležila vsa naša vaška skupnost, saj sta oba zelo delavna in zaslužna tako na cerkvenem kot prosvetnem področju. Pri slovesni sv. maši je prepeval cerkveni pevski zbor, ki jima je v župnijski dvorani poklonil navdušeno in veselo petje v družabnem razpoloženju.

Predstavitev knjige

Sneg na zlati veji

ne bo 21., ampak v petek, 28. maja, ob 18. uri v galeriji Katoliške knjigarne.

Delo bo predstavil dr. Dušan Jelinčič, prisoten bo avtor Igor Škamperle.

KATOLIŠKA KNJIGARNA IN
ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE

Podgora - tombola

Župnijska skupnost v Podgori se zavzeto pripravlja na sklep jubilejnega leta, ob tristoletnici posvetitve župnijske cerkve sv. Justu. V soboto ob 20. uri bo vodil slovesno sklepno bogoslužje goriški nadškof p. Anton Vital. Domači otroci in pevci bodo oblikovali šmarnice, g. nadškof pa bo podal kratko homilijo in uradno zaključil jubilejno praznovanje.

Praznovanju v cerkvi bo sledil praznik na vaškem trgu. Prijeten majski večer pa bo zaključila bogata tombola: prva cinkvina znaša 300.000 lir, druga 200.000 lir, tombola 500.000 lir. Listki za tombolo so že na voljo v trgovini Scorianz v Podgori.

KULTURNI CENTER »STELLA MATUTINA«

in

SKUPNOST KRŠČANSKEGA ŽIVLJENJA

vabita

na tretji del ciklusa kulturnih srečanj na temo

KAM GREDO MLADI?

Na vprašanje bo tokrat odgovarjal profesor fizike na Univerzi v Rimu

dr. GIOVANNI BACHELET

Srečanje bo v **nedeljo, 23. maja 1993, ob 20.30** v cerkvi Srca Jezusovega pri centru »Stella Matutina«.

Pogovor bo potekal v italijanščini. Poskrbljeno bo simultano prevajanje v slovenščino.

Toplo vabljeni!

Mešani zbor F.B. Sedej na Ptuj

Preteklo nedeljo se je števerjanski mešani zbor podal na izlet na Ptuj. Prva etapa je bila v Ljubljani, kjer se nam je pridružil naš dirigent Tomaž Tozon. Nekaj pred 11. uro smo dospeli na Ptujsko Goro, kjer smo z ubranim petjem majniških pesmi sodelovali pri glavni sv. maši. Po končanem obredu smo zaprosili patra za kratek oris zgodovine cerkve in znamenitih arhitekturnih umetnin. Cerkev so dogradili leta 1410. in je bila izdelana v gotskem stilu, preliha pa se v barok. Od leta 1981. krasijo notranjost izredno lepa barvna okna. Najznamenitejša je seveda podoba Matere božje, ki vsakogar do brotno sprejema pod okrilje svojega razširjenega plašča. Upodobljene osebe so osebnosti taktatnega prosvetnega in cerkvenega življenja. Pater je med razlago poudaril zanimivo dejstvo, da je Marijina podoba kljub turškemu vpadam in vojni vihri skozi stoletja ostala nepoškodovana, medtem ko so kipci drugih upodobljenih svetnikov različno pokvarjeni. Pod korom so tudi čudovito ohranjene freske z originalnimi barvami in še niso bile nikoli restavrirane.

Po preprosti, a temeljiti razlagi g. patra, smo odšli v spremstvu prijatelja Franca Lačna na Gorco, center Haloz. V gostišču so nas sprejeli s tipičnim žganjem in orehi, sledila je kratka pokušnja tipičnih haloških belih vin. Poldne je že davno odzvonilo, zato je bil tudi skrajni čas za kosilo, ki ga je vsem pevcem plačal Ciril Terpin ob praznovanju okroglega življenjskega jubileja.

Višek celega izleta je bil koncert komornega moškega zbora Ptuj ob 40-letnici svojega obstoja. Zbor vodi Franc Lačen.

Naš mešani zbor je pri tem koncertu tudi sodeloval in navezal trdne prijateljske stike.

V svoj koncertni program so Ptuj-

čani vnesli nekaj skladb iz klasične zborovske literature (Gallusa in Mokranjca), preostale pesmi pa so črpali iz slovenske zakladnice. Zaključna Marko skače, ki jo je napisal ustanovitelj tega zbora, prof. Jože Gregorc, je med publiko požela veliko odobravanje. Komorni zbor je ob priliki izdal bogato opremljeno brošuro. Po koncertu se je med pevci obeh zborov razvilo prijetno kramljanje in prepevanje raznih zdravic do zaključne, prave Zdravljice. Po prijazni pogostitvi z večerjo smo se s Ptujčani pozdravili: »Nasvidenje v Števerjanu na 23. festivalu!«

Evropa skupaj

Dvorana Katoliškega doma je te dni gostila mlade iz številnih evropskih dežel, ki so se udeležili tridnevnega srečanja Evropa skupaj. Od četrtega do sobote so se s pevskimi, glasbenimi in dramskimi nastopi predstavile skupine otrok iz osnovnih in srednjih šol z Gorškega, Slovenije, Hrvaške, Nemčije in Madžarske. Lep uspeh sta doživeli tudi obe slovenski šoli in sicer Nižja srednja šola Ivan Trinko, ki se je predstavila s pevskim zborom pod vodstvom prof. S. Jericija, ter dramska skupina Osnovne šole iz Nove Fužine z avantgardnim prizorom Zoo.

TEDNIK LJUDSKEGA RADIA

četrtek 20.30
nedelja 19.30

- **Smo storili vse za manjšinsko šolstvo?**
- **Srbi grozijo že vsem**
- **Tudi PDS v zatonu**
- **Stranki Slovenske skupnosti ni treba menjati imena**

OBVESTILA

V soboto, 29. maja, ob 11. uri bodo v prostorih škofijske palače odkrili doprni kip nadškofa Karla Margottija.

Širši odbor Zveze slovenske katoliške prosvete se bo sestel v ponedeljek, 24. maja, ob 20.30 v Doberdolu.

Vsakoletno romanje na Sv. Goro obeh obmejnih škofij bo v nedeljo, 30. maja. Skupna sv. maša bo ob 16. uri. Iz Gorice bo za slovenske romarje poseben avtobus. Vpisovanje pri Sv. Ivanu in v stolnici. Stroški se poravnajo v avtobusu.

Goriška pokrajinska uprava prireja v sodelovanju z občinami Foljan-Sredipolje, Medēja, Krmin in Gradež sklop koncertov srednjeveške glasbe. Prvi bo 21. maja 1993 ob 21. uri pred cerkvijo sv. Marije na Gori v Foljanu. Koncert, ki nosi naslov Cvet, zvezda in vodnjak: da hvalimo Gospo, bo izvajal Dramsam in Vokalna skupina akademije Jaufrè Rudel.

»Vesela pomlad« v Stuttgartu

Letos je pot vodila pevce v Stuttgart, kjer živi in dela nekaj tisoč naših rojakov.

V nedeljo, 2. maja, popoldne se je v cerkvi svetega Konrada v središču Stuttgarta zbrala k sveti maši množica slovenskih družin iz mesta in okolice. Tokrat jih je prišlo zares veliko.

V prednjih klopih se je zbralo kakih dvesto fantov in deklet v gorenjskih ljudskih nošah, na levi strani oltarja pa so se razvrstili pevci mladinskega in dekliškega zbora ter fantovske skupine Vesela pomlad. Somaševala sta g. Ciril Turk, poverjeni duhovnik za Slovence v Stuttgartu in vodja tamkajšnje slovenske katoliške misije, ter g. Franc Pohajčač. Nekaj pesmi, med temi tudi zaključno Spet kliče nas venčani maj, je pela vsa cerkev, tako da je bilo petje res mogočno.

Po maši smo se preselili v lepo opremljene družabne prostore pod cerkvijo.

Gostitelji so namreč za ta dan pripravili materinsko proslavo pod geslom »Kje mamici bi rož nabral«. V ozadju so bili sedeži namenjeni očetu, ob straneh pa mladini. Veliko obiskovalcev je prireditev spremljalo kar s hodnika in bližnje dvoranice, nekaj jih je moralo ostati celo zunaj.

Na odru so se zvrstili najprej otroci slovenskih družin iz Stuttgarta. Podali so niz recitacij materam v poklon. Nazadnje so še zapeli ob spremljavi mladinskega glasbenega ansambla.

Drugi del proslave so oblikovali pevci Vesele pomladi, ki so pod vodstvom dirigenta Franca Pohajčača izvedli bogat program ljudskih pesmi.

Posebno občutena je bila zaključna Zdravljica, ki jo je dvorana poslušala stoje, čisto na koncu pa je po pozdravnih besedah gostiteljev in gostujočih zazvenela še pesem Hvala.

Vzdušje v dvorani je bilo toplo in sproščeno, tako, kakršno ga doživljamo vsakič ob podobnih srečanjih.

Letošnje gostovanje openskih zborov je bilo časovno zelo omejeno. Upoštevati smo morali namreč težave, s katerimi se srečujemo vsakič, ko pripravljamo podobne pobude. Treba se je pač izogniti predolgemu izostanku od pouka in vzeti v poštev praznične dneve in nedelje. Letos smo v ta namen izkoristili prvomajski praznik in nedeljo ter dva delovna dneva.

Kot blisk so minili dnevi tokratnega gostovanja v Nemčiji. Nanje nas vežejo posebni vtisi tolikih lepih doživetij, ki jih bomo ohranili med najlepšimi s podobnih gostovanj pri naših rojakih v tujini.

Majda Danev

Tiskovno sporočilo Sindikata slovenske šole

Deželno vodstvo SSŠ je odposlalo v Rim pismo, ki ga je predstavnik slovenske šole v Vsestranskem šolskem svetu (CNPI), ravn. Pino Pečenko, naslovil na ministra za šolstvo Roso Russo Jervolino v zvezi z min. odlokom, ki priključuje učiteljske Simon Gregorčič v Gorici klasičnemu liceju Primož Trubar. Sindikat je pismo odposlal tudi sen. Bratini in južnotirolskemu poslancu Widmannu, pokrajinskima in deželnemu šolskemu skrbništvu ter ministrstvu za šolstvo Republike Slovenije.

Razpis natečaja za izvirno slovensko popevko

SKD Barkovlje, ul. Cerretto 12 — Trst —, razpisuje natečaj ob III. festivalu slovenske popevke v Trstu, ki bo predvidoma v prvi polovici decembra 93. Odprt je zamejskim Slovincem. Avtorji lahko sodelujejo samo s popevkami, ki niso še bile javno izvedene ali posnete. Glasba in besedilo v slovenščini morata biti izvirna.

Udeleženci natečaja morajo poslati prispevke v treh izvodih z označeno harmonijo, tempom, besedilom pod notami in priložiti tri izvode posebej natipkanega besedila.

Organizator si pridruže pravico za aranžma šestnajstih popevk, ki jih bo strokovna komisija izbrala. Vse bo spremljal orkester festivala. Prve tri bodo nagrajene.

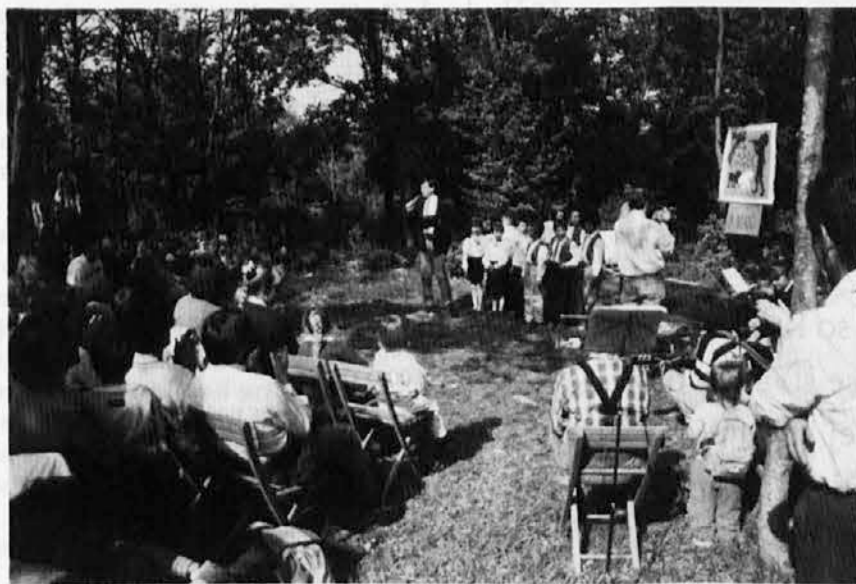
Slovensko kulturno društvo Barkovlje bo odločalo o radijskem in televizijskem snemanju.

Udeleženci lahko pošljejo svoje skladbe s priporočenim pismom ali pa jih prinesejo osebno na naslov: La Calzatura, ul. Udine 3, 34132 — Trst — najkasneje do 1. septembra 1993.

Prispevki morajo biti anonimni, zato je treba napisati na hrbtno stran skladbe geslo. Isto geslo je treba prepisati na ovojnico, v kateri mora biti list z osebnimi podatki avtorja: priimek in ime, starost, kraj rojstva, bivališče, morebitni vpis v SIAE. Ovojnico je treba nato zalepiti in jo priložiti popevki. Vsak udeleženec natečaja lahko predlaga izvajalca.

»Piccolo« o Timeusu

Rimska ulica, v kateri je prejšnji teden prišlo do atentata, katerega tarča je bil verjetno popularni Maurizio Costanzo, je poimenovana po tržaškem iredentistu Ruggeru Fauru Timeusu. Časnikar Claudio Erne je v torek, 18. t.m., v tržaškem dnevniku »Il Piccolo« podal nič kaj pozitivno sliko o Timeusu. Navezal se je na prispevek Paola Privitere, ki je bil objavljen leta 1983 v reviji »Qualestoria«. Tržaški iredentist je tu prikazan kot skrajni nacionalist, »prerok fašizma« in zagovornik sovražstva proti vsemu, kar je bilo v Trstu slovenskega (in nemškega).

Pastirčkov dan na Opčinah v znamenju veselega razpoloženja

RAVNATELJSTVO NIŽJE SREDNJE ŠOLE
FRANA LEVSTIKA S PROSEKA
vljudno vabi na prireditev ob
20 - LETNICI
CELODNEVNEGA POUKA

ki bo soboto, 22. maja 1993, ob 20. uri v Kulturnem domu na Proseku.

Nastopajo bivši in zdajšnji dijaki.

Mladika

Izšla je 3. številka

Konec prejšnjega tedna je izšla 3. številka revije Mladika. Uvodnik je posvečen bližajočim se pokrajinskim in deželnim volitvam, ki za našo manjšino predstavljajo hudo preizkušnjo. Sledi novela Andreja Arka Gospod Cuszar, ki je na letošnjem literarnem natečaju Mladike prejela tretjo nagrado skupaj z novelo Teda Kramolca Brooklyn Bridge. V rubriki Slovenci za danes je Zora Tavčar tokrat intervjuvala sestro Tadejo Mozetič, ki deluje v Paragvaju.

Dalje najdemo razpravo Alojzija Geržiniča Je krščanski svet zvest Kristusu Kralju in prispevek Janka Ježa Ta dolg še ni poravnani!, v katerem najdemo obsežen seznam akcij italijanski fašistov, ki so prizadejale slovenski in hrvaški imovini na Primorskem in v Istri veliko škodo. V rubriki Tisk od Triglava do Andov obravnava Zora Tavčar marčno in aprilsko številko verskega mesečnika Božja Beseda, ki izhaja v Torontu (Kanada). Mladika je objavila članek, ki je pred mesecem dni že izšel v ljubljanskem Delu, to je članek Viktorja Blažiča Sami sebi pretveza, v katerem zatrjuje, da v Sloveniji še veliko ljudi slovenske osamosvojitve ne jemlje resno, in prvi vrsti nekateri vidni politiki. Vida Valenčič je prispevala članek Osimo, meje in manjšine, Martin Jevnikar pa oceno o knjigi Karel Mihael Attems: Slovenske pridige. Prof. Martin Jevnikar je za Mladiko napisal tudi dva prispevka o pokojni pesnici Ljubki Šorli in pedagogu Vinku Brumnu, Mladika pa se je tudi s člankom oddolžila Jevnikarjevi 80-letnici. Objavljen je bil tudi krajši spominski članek o pok. Mirki Lavrenčič Štoka. Zelo bogate so tudi tokrat rubrike Pod črto, Zaznamki. Mogoče vas bo zanimalo vedeti, da... in Iz arhivov in predalov. Bogata je tudi mladinska priloga Rast, ki med drugim objavlja v tej številki intervju z Dariom Grisonom, mladim sodelavcem študijskega centra znane tržaške skupnosti San Martino al Campo, ki se pod vodstvom don Maria Vatte ukvarja s pomočjo zasvojenecem z mamili.

ni

Tržaška knjigarna v zasebni lasti

Tržaška knjigarna je z narodnostnega vidika tako zelo pomembna, da se nam zdi prav omeniti spremembno, ki je nastala v njenem lastništvu.

Do pred kratkim je bila ta slovenska knjigarna last Založništva tržaškega tiska. Bivši uslužbenki sta jo pred nedavnim prevzeli in jo bosta odslej vodili kot lastnici. Obljubljata, da bo ponudba slovenskih knjig in časopisov ostala enaka kot prej. Razširiti pa nameravata ponudbo papirnice.

Majenca '93 v Dolini

Klub prijateljstva vabi na zanimiv izlet po Istri »Po poti učencev sv. Cirila in Metoda (Roč, Hum, Draguč itd.)«, ki bo v četrtek, 3. junija. Vpisovanje je možno v trgovini Fortunato, ul. Paganini 2, Trst.

Dan holnikov bo v župni cerkvi v Trebčah v nedeljo, 30. maja, ob 16. uri.

Deželni odbor Svetovnega slovenskega kongresa obvešča, da bo napovedan sestanek v četrtek, 20. maja, ob 19. uri v Nabrežini, in sicer na glavnem trgu pri »Knjigarni Terčon«. Osrednje točke dnevnega reda so: izboljšave zakona o slovenskem državljanstvu oziroma optantih, problematika šole v zamejstvu in razmere v manjšini pred bližnjimi volitvami.

Urnik poduredništva Katoliškega glasa v Trstu, ul. Donizetti 3: vsak ponedeljek in torek od 9. do 12.30. Telefonska številka 040 - 370.846, fax 040 - 633307.

Srečanje pritrkovalcev

V Komnu se je v nedeljo popoldne odvijalo vseslovensko srečanje pritrkovalcev. Prisotna je bila tudi pritrkovalska skupina z Opčin, ki sta jo sestavljala Toni Trento in Marjan Škerlavaj.

Skupno tržaško romanje

Duhovska zveza prireja
večdnevno romanje
v Umbrijo - deželo
svetnikov -
od 28. junija do 2. julija

Program:

1. dan: Ravenna, kosilo v bližini bazilike Sant'Apollinare in Classe, La Verna (na to goro se je sv. Frančišek umikal v samoto in tukaj je dobil Kristusove rane). Prihod v Bastio Umbro (Assisi), večerja in prenočišče.
2. dan: Ves dan v Frančiškovem mestu Assisi (ogled svetnikov bazilike, cerkve sv. Klare, sv. Damijana, Angelske Matere božje, Le Carceri...). Kosilo in večerja v hotelu.
3. dan: Orvieto (srednjeveško mesto z znamenito katedralo), kosilo, Todi (Jacopone da Todi), Deruta (keramika), Perugia, večerja v hotelu.
4. dan: Cascia (sv. Rita), kosilo, Perugia, Norcia (sv. Benedikt). Večerja v hotelu.
5. dan: Odhod, kosilo v Certosi, Firenze in zvečer prihod v Trst.

Cena romarskega izleta je 420.000 lir. Za enoposteljno sobo je treba dodati še 20.000 lir na noč. Ob vpisu damo na račun 200.000 lir, ostalo do konca vpisovanja.

Vpisovanje (pri domačem dušnem pastirju) se zaključuje konec maja oziroma do konca razpoložljivih mest.

Prenočevali bomo v Bastii Umbri (Assisi) - Hotel sv. Lucije, tel. 075 8000 303.

Za morebitna pojasnila se obrnite na g. Milana Nemaca tel. 569742.

Praznovanje sv. Leopolda Mandiča pri Domju v nedeljo, 30. maja 1993

Zaradi nepredvidenih ovir se zunanje praznovanje našega zavetnika, sv. Bogdana-Leopolda Mandiča, prenese na zadnjo nedeljo majnika - s sledečim sporedom:

- ob 9.30: redna nedeljska sv. maša v kapeli pri Domju;
- ob 16.00: prazniško bogoslužje; somaševal bo kapucin p. Damaz Rijavec iz Padove, ki je svetnika dobro poznal ter z njim nekaj let živel;
- ob 17.00: (na dvorišču za kapelo) priložnostni govor in koncert godbe na pihala iz Ricmanj.

Vljudno vabi **Cerkvena skupnost pri Domju**

PD MAČKOLJE
prireja tradicionalni

Praznik češenj 1993

- Petek, 28. maja: ob 17.00 odprtje kioskov ob 20.30 dalje ples z ansambлом Happy Day.
- Sobota, 29. maja: ob 16.30 odprtje kioskov; ob 20.30 dalje ples z ansambлом KRT.
- Nedelja, 30. maja: ob 15.00 odprtje kioskov; ob 18.00 začetek kulturnega programa z nastopom: - kvarteta Kapris iz Izole; - gasilske pihalne skupine iz Kamnika. ob 20.30 dalje ples z ansambлом KRT.
- Ponedeljek, 31. maja: ob 17.00 odprtje kioskov; ob 20.30 dalje ples z ansambлом Happy Day.

Toplo vabljeni!

ZDRUŽENJE CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV - GORICA

vabi na

Koncert cerkvenih pesmi

v nedeljo, 23. maja 1993, ob 17. uri v župnijski cerkvi v Štandrežu. Peli bodo mešani zbori iz Štandreža, Rupe-Peči, Podgore, zbor L. Bratuž, dekliška zbor Alenka in Devin, pevska skupina Akord ter moška zbor Štmaver in M. Filej.

Svet slovenskih organizacij iskreno čestita svoji članici Š.z. Soča ob napredovanju v C2 ligo in združeni ekipi dečkov Soča - Val-prapor ob izrednem uspehu (napredovanje v meddeželno prvenstvo).

Prosvetno društvo ŠTANDREŽ prireja v Štandrežu

Praznik špargljev

Sobota, 29. maja, ob 20. uri otvoritev in plesna zabava
Nedelja, 30. maja, ob 19. uri nastop pihalnega orkestra Goriška brda, ritmične skupine iz Nove Gorice.
Sledi ples.
Sobota, 5. junija, ob 17. uri slikarski ex-tempore
ob 20. uri prosta zabava
Nedelja, 6. junija, ob 17. uri tekmovanje v pritrkovanju
ob 19. uri nastop pevskih zborov in štandreške dramske skupine z veseloigro Obravnava.
Sledi plesna zabava.

Na voljo odlični šparglji, domača pijača in jedača. Bogat srečolov.

DEŽELNE VOLITVE**Kandidati SSk****Pordenon**

Hadrijan Corsi, Andrej Berdon, Alojz Debelis, Rafko Dolhar, Aleš Figelj, David Grinovero, Maja Lapornik - Pelikan, Aleš Lokar, Robert Petaros, Mirko Spazzapan, Damijan Terpin, Nelly Tisal - Harej, Alojz Tul, Marino Vrtovec.

Tolmeč

Rafko Dolhar, Aleš Lokar, Nelly Tisal - Harej, Marino Vrtovec.

Gorica

Ivo Jevnikar, Mirko Spazzapan, Janez Povše, Marjan Breščak, Marko Cotič, Maks Gergolet, Damijan Terpin.

Trst

Ivo Jevnikar, Mirko Spazzapan, Andrej Berdon, Martin Breclj, Alojz Debelis, Ivanka Hergold, Boris Pahor, Josip Pečenko, Anton Petje, Alojz Rebula, Alojz Tul, Vera Tuta - Ban, Aljoša Vessel.

Videm

Ivo Jevnikar, Marino Vrtovec, Andrej Berdon, Martin Breclj, Branko Černic, Hadrijan Corsi, Alojz Debelis, Rafko Dolhar, Aleš Figelj, Maks Gergolet, David Grinovero, Maja Lapornik - Pelikan, Aleš Lokar, Peter Močnik, Boris Pahor, Josip Pečenko, Robert Petaros,

Alojz Rebula, Damijan Terpin, Nelly Tisal - Harej, Vera Tuta - Ban, Aljoša Vessel.

Slovenska Benečija v italijanskem dnevniku

Milanski Corriere della Sera je v soboto, 6. maja, objavil članek o Slovenski Benečiji. Piše, da se duhovi zaradi volitev 6. junija razgreva, toda prestopajo tudi dovoljene meje. Na to opozarja zadnja številka tednika Dom, ki prinaša članek z naslovom »Hočemo fizično zaščito«. V članku avtor opozarja na letak, ki so ga trosili po dolinah Benečije. V članku grozijo »z etničnim čiščenjem« kot v Bosni. Trdijo tudi, da »filoslavi« pripravljajo atentate.

Na to hudo provokacijo zahteva Dom, naj državne oblasti podvzamejo potrebne ukrepe, ker gre za resne stvari, ki ogrožajo civilno sožitje v deželi in se stavijo proti državni ustavi, ki predvideva zaščito narodnih in jezikovnih manjšin.

Letak je nosil podpis Mas (Movimento antislavo). V kampanjo zoper Slovence v Nadiških dolinah so se za prihodnje volitve povezale razne stranke in skupine. V Čedadu se je npr. rodila »Lista per l'Italia«. Ob listi so se združili nekateri demokršćanski disidenti in liberalci. O teh je pa znano, da so se v Trstu povezali z »Listo za Trst«, ki je odločna nasprotnica Slovencev. Tako nastopata v Beneških dolinah dve Slovincem sovražni skupini, MIS in Mas.

Žičnica na Sv. Višarje bo znova vozila

Romarji in turisti so lansko poletje zelo občutili odsotnost žičnice na Sv. Višarje. Družba, ki je žičnico upravljala, je namreč šla v stečaj in vse poletje in vso zimo je žičnica počivala. Sedaj se obeta njeno ponovno obratovanje. Na pritiske številnih turističnih dejavnikov v Kanalski dolini je dežela sklenila, da priskoči na pomoč. Začasno bo prevzela žičnico deželna družba Promotur. Sedaj opravljajo preglede, v juliju naj bi žičnica znova začela voziti, morda celo že 24. junija, ko navadno uradno odprejo romanja na Sv. Višarje.

DAROVI

Za Slov. Karitas: Z.S. v spomin na Ljubko Šorli in Danila Durčika 100.000 lir.

Za Katol. glas: Valantič Jerica in Hladnik Franka 80.000 lir.

Za Sv. Goro in za Katol. tisk po 20.000 lir (skupaj 40.000)

Za otroški zbor Plešivo: v blag spomin predrage gospe Ljubke Šorli-Bratuž, druž. Sirk Hema 100.000 lir.

Za cerkev v Pevmi: namesto cvetja na grob pok. Ivana Figlja, Marija in Riko 100.000 lir.

Za Sv. Goro: v počastitev spomina na pok. Ljubko Šorli, J.Č. 50.000; v počastitev nepozabne in priljubljene Ljubke Šorli-Bratuž daruje Elica Gorkič 100.000 lir.

Za SCGV »Emil Komel«: v spomin na pok. učiteljico Ljubko Šorli-Bratuž daruje prof. Marjan Bednarich 30.000 lir.

Za s. Zoro Škerlj: v spomin Ljubke Šorli, druž. Brunshweiler 200.000; N.N. 100.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: P.A. 50.000 lir.

Za cerkev na Vrhu: Juren-Devetak Angela 5.000 lir.

Za Mitjo Kočevarja - Ljubljana: Valerija in Oskar Kovic 100.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: Aleksija Semenič Ricmanje v spomin na svoje pok. starše 100.000; Bernarda Kuret, Ricmanje v spomin na svoje pokojne 40.000 lir.

Radio Trst A

Spored od 23. maja do 29. maja 1993

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik; 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu; 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji; 10.00 Mladinski oder. Zlata Jurin: »V rekordnem času okoli sveta«. 11.00 Za smeh in dobro voljo; 11.30 Filmi na ekranih; 11.45 Vera in naš čas; 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev; 13.20 Glasba po željah; 14.10 Mala scena: »Ob srebrni reki«. 15.30 Krajevne stvarnosti; 17.00 Šport in glasba.

Ponedeljek: 8.10 Jugoslavija po letu 1945; 8.55 15 minut z...; 9.10 »Ljubi... ne ljubi«; 10.10 Stereofonski koncert; 11.30 Ivan Cankar: Podobe iz sanj. 12.40 Primorska poje; 13.20 Gospodarska problematika; 14.10 Otroški kotiček: Glasbene pravljice; 15.10 Nikoli ni prepozno za učenje; 15.30 Mladi val; 17.10 Mi in glasba; 18.00 Alpe-Jadran.

Torek: 8.10 Zvočna ropotarnica. 9.30 Glasbene novice; 10.10 Stereofonski koncert; 11.30 Rado Murnik: »Vesele iz mojega dnevnika«. 12.00 Nepoznani planet Zemlja; 12.20 Made in Italy; 12.40 Primorska poje; 13.20 Glasba po željah; 14.10 Aktualnosti; 16.00 Mladi val; 17.10 Ljubljanski madrigalisti; 18.00 Aleksij Pregarc: »Črni galebi«.

Sreda: 8.10 Narodnostni trenutek Slovencev; 10.10 Stereofonski koncert; 11.30 Rado Murnik: »Vesele iz mojega dnevnika«. 12.00 Male skrbi - veliko veselje; 12.40 Primorska poje; 13.20 Na goriškem valu. 15.30 Mladi val. 17.10 Mi in glasba.

Četrtek: 8.10 Obtoženci 2. tržaškega procesa; 9.30 Revival; 10.10 Stereofonski koncert; 11.30 Rado Murnik: »Vesele iz mojega dnevnika«. 12.00 Moja srečanja z ljudmi v stiski; 12.40 Primorska poje; 13.20 Glasba po željah; 14.10 Dvignjena zavesa; 15.30 Mladi val; 17.10 Mi in glasba; 18.00 »Vaš Pepi in papači«.

Petek: 8.10 Okno na Arbat; 9.00 Literarni utrinek; 10.10 Stereofonski koncert; 11.30 Rado Murnik: »Vesele iz mojega dnevnika«. 12.00 Alpe-Jadran; 12.40 Primorska poje; 13.30 Iz preteklosti v sedanost; 14.10 »Barvna šahovnica«. 14.30 Od Milj do Devina; 15.30 Mladi val; 17.10 Mi in glasba; 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki (ponovitev); 9.00 Bučanje himalajskih hudournikov; 10.10 Koncert v Cankarjevem domu v Ljubljani; 12.00 Ta rozajanski glas - Oddaja iz Rezije; 12.45 Glasnik Kanalske doline; 13.20 Glasba po željah; 14.10 Nediški zvon; 15.00 Ciril Zlobec: »Italijanska srečanja slovenskega pesnika«. 16.00 Šaljivo - resno; 16.20 Glasba za vse okuse; 17.10 Mi in glasba; 18.00 »Ob srebrni reki«.

DNEVNIK SLOVENEK TUDI V GORICI. Od ponedeljka, 24. maja ga dobite v naslednjih trafikah: piazza Cavour, na Travniku, ul. Silvio Pellico, drevedred XX septembra pri soškem mostu, Katoliški knjigarni.

KATOLIŠKI GLAS

Tednik

List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Tedena«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.

Poduredništvo: Trst, ul. Donizetti, 3
Tel. 040/370846 - Fax 040/633307
Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Glavni in odgovorni urednik:
Dušan Jakomin

Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo
Società Tipografica Cattolica srl
Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici

Cena posamezne številke: 1200 lir

Letna naročnina: Italija	50.000
inozemstvo	70.000
zračna pošta	95.000

Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 1000 lir, k temu dodati 19% IVA

V PREKO 90 KRAJIH FURLANIJE - JULIJSKE KRAJINE**KMEČKO - OBRRTNE HRANILNICE****VSA MOČ VAŠE TRADICIJE**

Vaše vrednote so vrednote tudi nekaterih bank in te so Kmečko-obrtne hranilnice. Nastale so pred več kot sto leti, da bi se stvarno odzvale zahtevam družin in majhnih podjetij in slej ko prej spremljajo vaše gospodarsko in socialno stvarnost. Prav zato vam znajo prisluntni in vam izkazati zaslužno zaupanje. Toda Zadružne hranilnice so nekaj več: so »družina« bank, prisotnih v preko 90 krajih Furlanije - Julijske krajine. Gotovosti vaše hranilnice ne zagotavlja torej zgolj dolga tradicija, temveč tudi trdnost, dinamičnost in moč velike skupine.

HRANILNICE IN POSOJILNICE
Furlanije - Julijske krajine

Tvoja domača banka